

Chung thân (#3)

An Hoang Trung Tuong 2010-02-01 14:00

Page: 1

LƯU Ý: MỌI SAO CHÉP PHẢI GHI RÕ NGUỒN VÀ TÁC GIẢ

(Phần 2 xem ở đây)

Chung thân (Tiếp)

Truyện Ngắn By Hoàng Tuấn Dũng

Hai ngày sau, một chuyên viên Sở, không quen Hoàng, tiến hành lấy cung anh. Cuộc hỏi cung như sau:

Chuyên viên: Mời anh hút thuốc. (Hoàng cảm ơn và lắc đầu).

Chuyên viên: Anh uống rượu?

Hoàng: Uống nhiều độ dăm năm nay.

Chuyên viên: Thứ bảy tuần trước anh say, mưa đầy toa-lét? (Hoàng bảo không).

Chuyên viên: Thấy bảo anh say quá, ngủ nhà ông Tập mà?

Hoàng: Tôi ngủ chỗ chú Tập, nhưng không say.

Chuyên viên: Hồi ở trường, anh điểm ưu võ thuật? (Hoàng vâng).

Chuyên viên: Anh hay đánh phạm? (Hoàng bảo có).

Chuyên viên: Lúc đánh, anh căm thù?

Hoàng: Không, tôi bức.

Chuyên viên: Tại sao?

Hoàng: Tại tôi phải rình mò, phải chạy đuổi.

Chuyên viên: Lúc đuổi, anh thích thú?

Hoàng: Ít, nhưng có lúc ham diệt sôi gan.

Chuyên viên: Anh hay bị trêu không?

Hoàng: Hầu như không bao giờ.

Chuyên viên: Tại sao anh hay cãi vợ?

Hoàng: Tôi không rõ, lạ lắm, tôi cãi nhau cực nhiều.

Chuyên viên: Bà cụ kể gần đây, anh chị cãi nhau đêm?

Hoàng: Khó nói.

Chuyên viên: Ở trường, học môn Tâm Lý, anh hiểu cảm giác bị ruồng bỏ là gì?

Hoàng: Tôi học tám loại cảm giác, không có loại đó.

Chuyên viên: Anh kể xem những loại nào?

Hoàng: Nhìn Nghe Sờ Ngửi Nếm Vận Thăng Nội.

Chuyên viên: Tếp, vận thăng nội là gì?

Hoàng: Là cảm giác Vận Động, Thăng Bằng, Nội Tạng, tôi gọi gọn cho dễ nhớ.

Chuyên viên: Anh uống nước. (Hoàng đón cốc nước, uống cạn).

Chuyên viên: Cảm giác bị giấu diếm phải cảm giác nội tạng không?

Hoàng: Không, nhưng điên lắm.

Chuyên viên: Phạm không khai, anh đánh ngay?

Hoàng: Nó không lì, thì tôi nhin.

Chuyên viên: Anh biết trái Điều Lệnh?

Hoàng: Biết, nhưng giết người, nó đọc Luật không?

Chuyên viên: Anh chị ở nhà cũ của bố mẹ chị Trang?

Hoàng: Trang một mẹ một con, nhà rộng, tôi ở hợp lý.

Chuyên viên: Nhà bố mẹ chị xây?

Hoàng: Trang xây, bảy tám năm rồi.

Chuyên viên: Chị Trang giáo viên, mẹ nội trợ, bố liệt sĩ, gì giàu thế?

Hoàng: Tôi không trả lời được không?

Chuyên viên: Anh nên trả lời, chị làm..?

Hoàng: Tiền người yêu Trang.

Chuyên viên: Sao họ không cưới nhau?

Hoàng: Nó chết rồi.

Chuyên viên: Anh ta chết lâu chưa?

Hoàng: Trên mười năm.

Chuyên viên: Ờ, cách đây tám năm đưa tiền chị Trang được?

Hoàng: Tiền đủ xây bốn nhà.

Chuyên viên: Anh hay theo đàn bà giàu không?

Hoàng: Không.

Chuyên viên: Thấy bảo anh có nhân tình?

Hoàng: Chuyện qua rồi.

Chuyên viên: Cô đó đẹp?

Hoàng: Không, vừa nghèo vừa xấu.

Chuyên viên: Hấp dẫn?

Hoàng: Không hề, tôi nói, chuyện qua rồi.

Chuyên viên: Vợ anh ghen?

Hoàng: Tôi không rõ.

Chuyên viên: Vợ anh bảo gì không?

Hoàng: Trang sỉ nhục.

Chuyên viên: Chị có nhân tình không?

Hoàng: Tôi không biết.

Chuyên viên: Thấy bảo chị có bạn thân? (Hoàng gật đầu).

Chuyên viên: Anh ghen?

Hoàng: Không, tôi xin hớp nước. (Hoàng uống nước).

Chuyên viên: Anh gặp họ lén đi chơi? (Hoàng lắc đầu).

Chuyên viên: Anh chị ngủ một giường?

Hoàng: Tôi đi-văng, bà cụ buồng trong, Trang với con bé.

Chuyên viên: Anh chị vẫn sinh hoạt vợ chồng?

Hoàng: Thỉnh thoảng.

Chuyên viên: Anh chị ly thân mà?

Hoàng (cúi gầm): Tự Trang muốn.

Chuyên viên: Anh cũng muốn?

Hoàng: Tôi xin điều thuốc.

Chuyên viên: Mời anh. (Hoàng châm thuốc, rít một hơi, tròn môi phà khói, xong dụi điều thuốc vào chân ghế).

Chuyên viên: Anh trả lời nốt.

Hoàng: Sao ạ?

Chuyên viên: Anh cũng muốn.. với vợ?

Hoàng: Không. Không muốn. Các anh xử gì thì xử. Tôi không khai nữa.

Chuyên viên: Bị can Nguyễn Huy Hoàng! Anh có bốn phạm trả lời.

Hoàng dứt khoát: Không.

Chuyên viên: Năm giờ sáng, anh đánh vợ, quá thể vậy?

Hoàng: Bốn rưỡi cô Tập dậy thổi cơm, tôi tỉnh ngủ, về luôn.

Chuyên viên: Hôm ấy anh mới lĩnh lương?

Hoàng: Trái lại.

Chuyên viên: Anh hỏi tiền vợ, chị không cho?

Hoàng: Không đời nào.

Chuyên viên: Anh đánh vợ mười bốn lần?

Hoàng: Hai lần, tôi khai rồi.

Chuyên viên: Anh lấy hung khí ở đâu?

Hoàng: Tôi đã nói, một lần tôi tát, lần thứ hai tôi chỉ ẩy.

Chuyên viên: Vợ anh ngã va đầu mạn giường?

Hoàng: Ngã xuống gối.

Chuyên viên: Bà cụ kể hai người nhieéc móc nhau, nhưng nói nhỏ, đúng không? (Hoàng gật đầu).

Chuyên viên: Anh kể rõ hơn?

Hoàng: Tôi không nhớ. Không nhớ. Tôi xin điều thuốc.

(Dừng câu vùi theo thông lệ hãm lìn Quán Bựa)

By Hoàng Tuấn Dũng

(Feb 1994)

Nạp bựa bởi An Hoàng Trung Tướng @2009

(Phần 4 xem ở đây)

COMMENTS

[An Hoang Trung Tuong \(2010-02-01 16:38\) #9](#)

Chi bộ thẩm văn tốt lên nhiều rồi đấy. Quả không uổng công Trung Tướng cắt nát bài câu vi vu hăm lìn.

Thôi Trung Tướng đi phò phạch cuối chiều theo thông lệ nhé. Hẹn đến tối nếu về kịp, không thì mai hoặc mốt.

[An Hoang Trung Tuong \(2010-02-01 16:42\) #11](#)

Mẹ tên Bựa nầu bớt audio (bắt luận Youtube Cút cút everything) mà cho nó tự Autoplay sẽ bị xóa tức khắc. Nếu tái phạm nhiều lần sẽ khóa a-lô 3 ngày.

[An Hoang Trung Tuong \(2010-02-01 21:08\) #39](#)

Đọc mà đéo thể nhìn được cười mới bọn Bàn Nông Ăn Khoai Ngứa Gãi Lỗ Đít:

<http://www.vnexpress.net/GL/Doi-song/2010/02/3BA1862C/>